«Εγώ όσους αγαπώ , ελέγχω και παιδεύω γενού λοιπόν ζηλωτής και μετανόησον» (Αποκάλυψις,γ΄:19)

Αυτά τα λόγια τα είπε ο Κύριος στον ποιμένα της εκκλησίας της Λαοδίκειας, σε μια προσπάθεια να τον φέρει σε μετάνοια ώ στε αφήσει την αλαζονική συμπεριφορά και την πνευματική χλιαρότητα και να αποκτήσει καθαρή πνευματική όραση και σωστή πνευματική ενδυμασία. Ο Κύριος αναφέρει τα λάθη του, όμως δεν μένει σ' αυτά, αλλά προτείνει και τις λύσεις για να τον βοηθήσει να επανέλθει στο θέλημά Του (Αποκάλ.,γ΄:15-19).

Σίγουρα ο Θεός σαν καλός Πατέρας κάνει το παν για να μην χάσει κάθε παιδί Του, που δεν πρόσεξε και απομακρύνθηκε από κοντά Του. Ενεργεί μέσα στα πλαίσια της αγάπης Του, ελέγχοντας και παιδεύοντας το παιδί Του με σκοπό να το βοηθήσει να επιστρέψει κοντά Του και να αυξηθεί πνευματικά. Ο λόγος του Κυρίου μας προτρέπει και μας γνωστοποιεί σχετικά:

«Υιέ μου, μη καταφρονής την παιδείαν του Κυρίου, μηδέ αθυμής ελεγχόμενος υπ' αυτού. Διότι όντινα αγαπά Κύριος παιδεύει και μαστιγόνει πάντα υιόν, τον οποίον παραδέχεται. Εάν υπομένητε την παιδείαν, ο Θεός φέρεται προς εσάς ως προς υιούς• διότι τις υιός είναι, τον οποίον δεν παιδεύει ο πατήρ; Εάν όμως ήσθε χωρίς παιδείαν, της οποίας έγειναν μέτοχοι πάντες, άρα είσθε νόθοι και ουχί υιοί, έπειτα τους μεν κατά σάρκα πατέρας ημώ ν είχομεν παιδευτάς και εσεβόμεθα αυτούς• δεν θέλομεν υποταχθή πολλώ μάλλον εις τον Πατέρα των πνευμάτων και ζήσει; Διότι εκείνοι μεν προς ολίγας ημέρας επαίδευον ημάς κατά την αρέσκειαν αυτώ ν, ο δε προς το συμφέρον ημώ ν, διά να γείνωμεν μέτοχοι της αγιότητος αυτού. Πάσα δε παιδεία προς μεν το παρόν δεν φαίνεται ότι είναι πρόξενος χαράς, αλλά λύπης, ύστερον όμως αποδίδει εις τους γυμνασθέντας δι' αυτής καρπόν ειρηνικόν δικαιοσύνης» (Εβραίους,ιβ΄:3-11).

Συνεπώ ς ο έλεγχος και η παιδεία του Θεού έχει άμεση σχέση με τη διόρθωση του ανθρώ που προς το συμφέρον της ψυχής του, έτσι ώ στε η ζωή του να γίνει σύμφωνη με το λόγο του Θεού και να έχει ειρήνη με τον Πατέρα Θεό. Κάτω από αυτό το πρίσμα μπορούμε να πούμε ότι ο έλεγχος και η παιδεία του Πατέρα Θεού είναι εκφράσεις της αγάπης Του προς τα παιδιά Του.

Σύμφωνα με τα προηγούμενα εδάφια κάθε παιδεία με την οποία ο Κύριος διορθώ νει και καταρτίζει τα παιδιά Του, αρχικά προξενεί λύπη, αλλά στο τέλος της, όταν το παιδί του Θεού διορθώ σει την

πορεία του και καταρτιστεί σωστά στο αντικείμενο της σχετικής παιδείας, τότε χαίρεται και απολαμβάνει ειρηνικό καρπό δικαιοσύνης. Ο ειρηνικός καρπός της δικαιοσύνης σαν αποτέλεσμα της παιδείας, πιστεύουμε ότι έχει να κάνει με τη πνευματική αύξηση του παιδιού του Θεού στην 'άνωθεν σοφία' και στον συνεπαγόμενο απ' αυτήν αγιασμό, σύμφωνα με το γραμμένο: «Η άνωθεν όμως σοφία πρώ τον μεν είναι καθαρά, έπειτα ειρηνική, επιεικής, ευπειθής, πλήρης ελέους και καλώ ν καρπώ ν, αμερόληπτος και ανυπόκριτος. Και ο καρπός της δικαιοσύνης σπείρεται εν ειρήνη υπό των ειρηνοποιώ ν»
(Ιακώ βου, γ΄:17,18).

Ο σκοπός της παιδείας του Πατέρα Θεού, αλλά και ο τρόπος αποδοχής της από τα παιδιά Του, φαίνεται από την παρομοίωση της παιδείας που είχαμε από τους φυσικούς γονείς μας, με την παιδεία του Κυρίου. Οι φυσικοί γονείς μας παίδευαν σύμφωνα με αυτά που εκείνοι θεωρούσαν σωστά και κατά κανόνα τους σεβόμασταν. Πολύ περισσότερο καλούμαστε να δεχθούμε και να υπομείνουμε τη παιδεία του Πατέρα Θεού που ενεργείται στη ζωή μας, σύμφωνα με το αιώ νιο συμφέρον μας, με κύριο σκοπό να γίνουμε μέτοχοι της αγιότητάς Του. Μπορούμε να πούμε ότι παιδεία του Πατέρα Θεού, σχετίζεται με το σταυρό που ο Κύριος μας λέει να σηκώ νουμε κάθε μέρα και να Τον ακολουθούμε και περιλαμβάνει τους πειρασμούς και τις δοκιμασίες που αντιμετωπίζουμε στη ζωή μας. Γι' αυτό καλό είναι να έχουμε πάντα υπόψη τη γραμμένη στη Καινή Διαθήκη υπόσχεση: «Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν ειμή ανθρώ πινος• πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμίν σας, αλλά μετά του πειρασμού θέλει κάμει και την έκβασιν, ώ στε να δύνασθε να υποφέρητε» (Α΄ Κορινθίους, ι΄:13).

Επομένως ο σταυρός που θέλει ο Πατέρας Θεός να σηκώ σει κάθε παιδί Του, είναι αυτός που μπορεί να σηκώ σει, βάσει της πνευματικής του ηλικίας. Γι' αυτό αν σαν παιδιά Θεού, νομίζουμε ότι η δοκιμασία που περνάμε φαίνεται να μην υποχωρεί και ότι είναι πάνω από τις δυνάμεις μας, ας μη απογοητευόμαστε αλλά να ζητήσουμε ένθερμα στην προσευχή πίστη και υπομονή από τον Κύριο και τη παρουσία του Αγίου Πνεύματος μέσα μας, ώ στε με τον καρπό και τη δύναμη που θα μας εφοδιάσει, να μπορούμε να υποφέρουμε αυτό που περνάμε, μέχρι ο Κύριος να κάνει έκβαση.

Στη συνέχεια αναφέρουμε ένα άλλο γραφικό παράδειγμα ελέγχου και παιδείας του Κυρίου, λόγω αμαρτίας, στο καθεστώ ς της Παλαιάς

Διαθήκης. Αυτό είναι του βασιλιά Δαβίδ, ο οποίος όταν σταμάτησε ο ίδιος να πολεμά και αναπαύτηκε στο παλάτι του, δελεάστηκε και μοίχευσε με τη γυναίκα του Ουρία του Χετταίου, αφήνοντάς την έγκυο. Ο Δαβίδ κάλεσε τον Ουρία από το πεδίο της μάχης που βρισκόταν, με σκοπό να τον φέρει σε επαφή με τη γυναίκα του, ώ στε να νομίσει ότι η εγκυμοσύνη της προερχόταν απ' αυτόν. Ο Ουρίας δε δέχθηκε να πάει στο σπίτι του και τελικά ο Δαβίδ διέταξε τον αρχηγό του στρατού, να τον θέσουν στην πρώ τη γραμμή της μάχης και να τον αφήσουν μόνο, ώ στε να σκοτωθεί. Έτσι και έγινε και στη συνέχεια ο Δαβίδ πήρε τη γυναίκα του Ουρία για γυναίκα του. Όμως όταν γεννήθηκε το παιδί από αυτή τη παράνομη σχέση, ήρθε μήνυμα ελέγχου του Κυρίου στον Δαβίδ, με τον προφήτη Νάθαν. Συνοπτικά ο Νάθαν του είπε ότι ενώ ο Κύριος τον έχρισε βασιλιά στο λαό Ισραήλ, του έδωσε γυναίκες και μεγάλη εξουσία, αυτός δεν τα εκτίμησε σωστά, καταφρόνησε το λόγο του Κυρίου και έλαβε τη γυναίκα του Ουρία για γυναίκα, σκοτώ νοντας τον Ουρία μέσω της ρομφαίας των εχθρώ ν και ότι οι συνέπειες αυτής της μεγάλης αμαρτίας του θα ήταν ότι θα συμβούν πολλά κακά στο σπίτι του και ότι ένας δικός του άνθρωπος θα κοιμηθεί με τις γυναίκες του. Ο Δαβίδ μετανόησε με όλη την καρδιά του και ο Κύριος ναι μεν τον συγχώ ρησε και δεν τον θανάτωσε όπως πρόβλεπε ο νόμος, αλλά 'θέρισε' τα κακά που του είπε ο Κύριος(Β' Σαμουήλ,ια' :1-14, ιβ' :12).

Συμπληρώ νοντας, αναφέρουμε τη προτροπή του λόγου του Θεού:« Αγαπητοί, μη παραξενεύεσθε διά τον βασανισμόν τον γινόμενον εις εσάς προς δοκιμασίαν, ως εάν συνέβαινεν εις εσάς παράδοξόν τι, αλλά καθότι είσθε κοινωνοί των παθημάτων του Χριστού, χαίρετε, ίνα και όταν η δόξα αυτού φανερωθή χαρήτε αγαλλιώ μενοι»
(Α' Πέτρου, δ' :12,13).
Είναι φανερό ότι η προτροπή αυτή δεν αφορά βασανισμό και παιδεία λόγω αμαρτίας, αλλά έχει να κάνει με κοινωνία των παθημάτων του Χριστού, δηλαδή με δοκιμασίες λόγω ονειδισμώ ν, συκοφαντιώ ν, χειροδικιώ ν και διώ ξεων που υφίσταται το παιδί του Θεού στην προσπάθειά του να ζει σύμφωνα με το θέλημα του Θεού και να ομολογεί τον Σωτήρα Του Ιησού Χριστό.

Συνοψίζοντας λέμε ότι καλό είναι να μη γκρινιάζουμε ελεγχόμενοι από την παιδεία του Κυρίου, γιατί ο Κύριος μας αγαπά και έχει σκοπό να μας δίνει τα καλύτερα και τα συνεχόμενα με τη σωτηρία που μας χάρισε. Όταν μετανοούμε και ζητάμε με ειλικρίνεια συγχώ ρεση ο Κύριος μας συγχωρεί και μας ενισχύει ξανά με την παρουσία Του μέσα μας. Όταν πάλι βλέπουμε να αργεί ο Κύριος να μας ελευθερώ σει

από μια δοκιμασία, τότε να ζητάμε χάρη και υπομονή και να πιστεύουμε ότι θα κάνει έκβαση, ώ στε να μπορούμε να την υπομένουμε Να θυμόμαστε πως όλα συνεργούν προς το αγαθό σε αυτούς που αγαπάνε τον Θεό (Ρωμαίους,η΄:28) και ότι ο έλεγχος και η παιδεία του Κυρίου είναι εντός του σχεδίου Του και μέσα στα πλαίσια της αγάπης Του, ώ στε να καρποφορούμε σε έργα καλά και να τερματίσουμε νικηφόρα τον καλό αγώ να . Αμήν!